

Een maaltijd met Jezus

De hemel lijkt soms ver weg en door tegenslagen in het leven hebben we inmiddels geleerd dat de weg er naar toe lang niet altijd langs groene velden leidt, maar soms zelfs door diepe, duistere dalen. En dat is moeilijk, want ook al vertrouwen we er op dat wij die hemel uiteindelijk zullen beërven, toch vervult de nabije toekomst ons soms met zorgen. Ziekte, financiële onrust en problemen in onze relaties met mensen proberen ons voortdurend te bestoken en ons de vreugde te ontnemen. Maar dat is nergens voor nodig, want de Herder van ons hart heeft toegezegd altijd bij ons te zullen zijn.

Makkelijk gezegd? Toch is het waar, maar wij moeten ons keer op keer weer realiseren dat die overtuiging moet worden opgebouwd. De vergeving van onze zonden is een geschenk, maar het opgroeien in ons geloof heeft alles te maken met onze eigen inzet en overgave. God geeft ons het dagelijkse brood, maar stopt het niet voor ons in onze monden. Wij moeten daadwerkelijk tijd nemen voor de Heer, dicht bij de Herder blijven en dat is voor onze verwarde en opgejaagde geest niet altijd even makkelijk.

Wij moeten de tijd nemen om ons van de wereld af te sluiten. Als wij onze afleidingen en zorgen even opzij durven zetten en de deur van onze binnenkamer sluiten, horen wij de troostrijke stem van de Herder. Dezelfde Herder die Zijn schapen ook al in het Oude Testament voort leidde, en die al die machtige wonderen deed. Hij is de levende God die al leefde in de tijd van Abraham en die vandaag nog steeds dezelfde God is. Hij, die onze levensweg heeft uitgestippeld vertelt ons niet alleen hoe we moeten lopen, maar loopt wezenlijk naast ons en houdt ons vast.

Als het donker is in de kamer doen we het licht aan. Dat is geen ingewikkelde procedure want iedereen weet wel waar het knopje zit. Maar vreemd genoeg willen we die knop geestelijk gezien niet altijd indrukken. Onze menselijke trots vertelt ons dat wij het zelf wel afkunnen en zo strompelen we vaak verder in ons eigen donkere wereldje. Maar dat is helemaal de bedoeling niet. God heeft hemelse vrede en rust voor ons klaar staan als wij ons bij Hem neervlijen. Als wij de tijd nemen om aan te schuiven voor de hemelse gerechten die Jezus voor ons heeft klaar staan in de geest, wordt alles anders. Als wij samen met Hem het brood breken op die gewijde momenten in de tempel van ons hart, vloeit het vertrouwen ons leven binnen. De omstandigheden zijn misschien niet direct veranderd nadat wij ons bij Jezus hebben teruggetrokken, maar onze visie op die omstandigheden wel. Na een maaltijd met Jezus zijn wij zijn niet langer bang om te verdwalen als eenzame, afgedwaalde schapen. Integendeel, dan straalt er een hemelse visie uit onze ogen en klopt ons hart vol vertrouwen, want dan zijn we er van overtuigd dat Jezus ons vasthoudt. De herder staat naast ons.

Door het levende brood te eten wordt ons hart gezond. Door naar Jezus te luisteren en Zijn woord in ons op te nemen geven wij God de kans om ons te vormen zoals hij dat graag wil. Trots, angst, hoogmoed, eigengerechtigheid... ze houden dan geen stand in ons leven en brokkelen steeds meer af. En dat is nodig ook, want als ons hart vol zit met onze eigen zaken is er geen plaats voor de Geest van God.

Zij Jezus niet dat Hij hongerigen overladen heeft met het goede, maar dat Hij de rijken met lege handen zal wegsturen? * Als wij vol zijn met ons zelf, onze problemen of onze gedachten is er niet veel dat God nog bij ons naar binnen kan stoppen. De Heilige Geest wordt door Jezus zelf vergeleken met een sterke wind. Wind blaast altijd naar een plaats toe met geen of weinig wind. Zo blaast ook de wind van God altijd naar een plaats die leeg is en die dus door de Geest gevuld kan worden. Als wij dus leeg zijn kan God ons vullen. Maar dat kan alleen maar als wij ons bij Hem neervlijen en Hem de tijd geven om ons te vormen.

*Lukas 1:53